

VIRÁGVASÁRNAPI PASSIÓ

Szent Lukács szerint

„C” évben

Lk 22,14 — 23,56

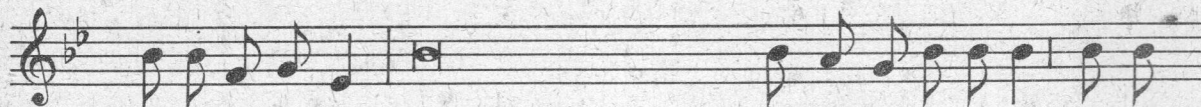
rövidebben 23,1 — 49

Rövidebb formában lásd: 59. o.

C: (Evangelista, kántor)

A mi Urunk Jézus Krisztus kín-szenve-dé-se Szent Lukács evan-

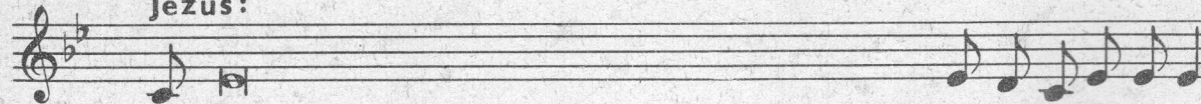

gelis-ta sze-rint. Amikor eljött a husvét-i va-cso-ra ó-rá-ja, Jé-zus

asztalhoz ült a tizenkét apostol-lal e-gyütt. És Jé-zus így szólt né-kik:

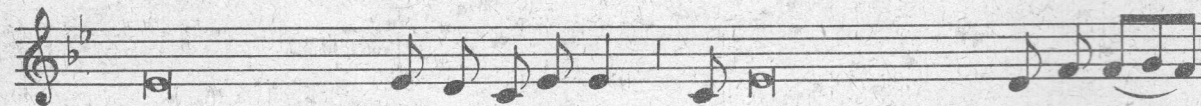
Jézus:

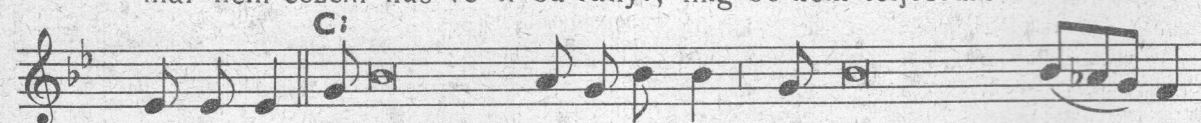
Vágy-va vágytam arra, hogy elfogyassam veletek ezt a hus-vé-ti va-cso-rát,

mi-e-lőtt még szen-ved-nék. Bi-zony mon-dom nék-tek, hogy töb-bé

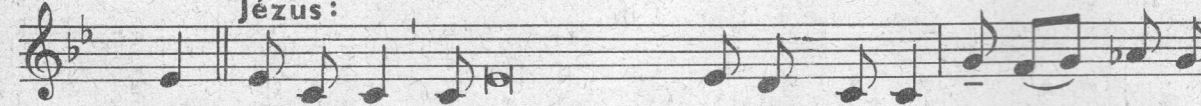

már nem eszem hus-vé-ti bá-rányt, míg be nem teljese-dik az Is-ten

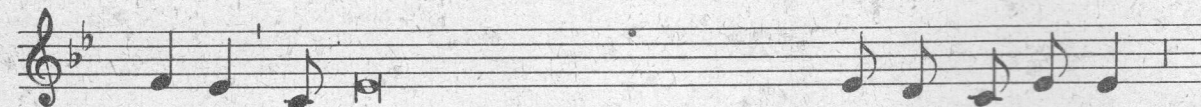

or-szá-ga. És azután fogta a kely-het, majd hálát adott, és így

Jézus:

szólt: Ve-gyé-tek és osszátok el maga-tok kö-zött. Bi-zony mon-dom

nék-tek: hogy nem iszom a szőlő terméséből ad-dig a nap-ig,

C:

mig el nem jön az Is-ten or-szá-ga. Most a kenyeret vet-te a ke-zé-be,

majd hálát adott, megtörte, odanyújtotta nekik, és így szólt:

Jézus:

Ez az én tes-tem, amelyet érte-tek a-dok. Ezt cselekedjétek az én

C:

em-lé-ke-ze-tem-re. A vacsora után ugyanígy fog-ta a kely-het

Jézus:

és így szólt: Ez a kehely az új szövetség az én vé-rem-ben,

amelyet érte-tek on-tok. De néz-zé-tek, az áruló keze velem van

az asz-ta-lon. Az emberfia u-gyan el-megy, úgy, a-mint el van

vé-gez-ve. De jaj an-nak az em-ber-nek, a-ki őt el-á - rul-ja.

C:

A tanítványok erre kérdezgetni kezd-ték egy-mást, hogy ki volna közöttük

az, a-ki ezt meg-te-szi. És ver-sen-gés is tá-madt köz-tük, hogy me-

lyi-kük na-gyobb. Ő azonban így szólt hoz-zá-juk:

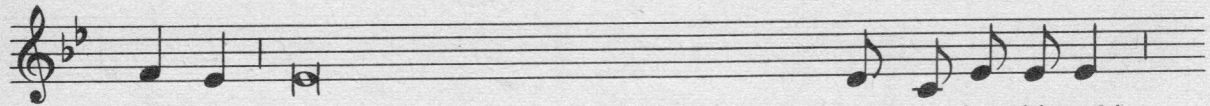
Jézus:

Az uralkodók zsarnokoskodnak né-pü-kön, és akik hatalmat gyako-rol-

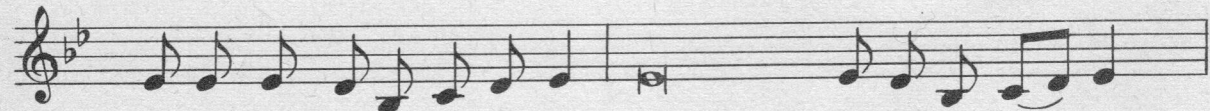
nak raj-tuk, jótevőiknek hivat-ják ma-gu-kat. Köz-te-tek ne így

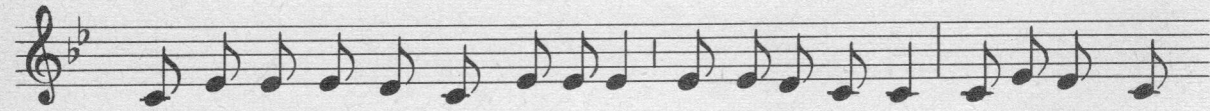
lé-gyen, hanem a legnagyobb legyen olyan, mint a leg-ki-sebb,

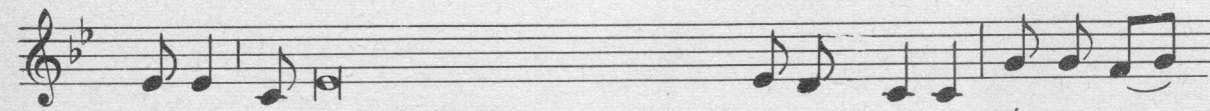
és az előljáró olyan, mint a szol-ga. Mert ki nagyobb: aki asz-tal-

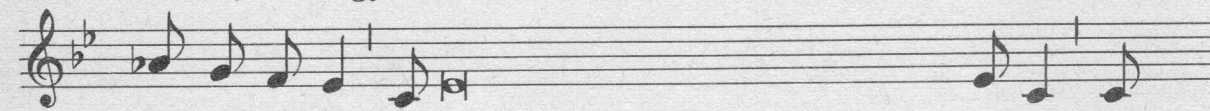
nál ül, vagy a-ki föl-szol-gál? Ugye az, aki az asz-tal-nál ül?

Én még-is úgy va-gyok köz-te-tek, mint a-ki szol-gál. De ti vagy-tok

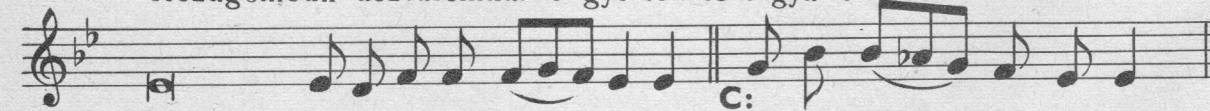
a-zok, kik megpróbáltatásaimban kitartotta-tok vé-lem. Én a-zért

nek-tek a-dom az országot, mint ahogy Atyám nekem ad-ta, hogy

országomban asztalomnál e-gye-tek és i-gya-tok és trónon ülve

itéljétek Izra-el ti-zen-két tör-zsét. Az Úr így foly-tat-ta:

Jézus:

Si-mon, Si-mon, a sá-tán meg-kí-vánt ti-te-ket, hogy megrostáljon,

mint a bú-zát. Én azonban imád-ko-ztam ér-ted, hogy meg ne

fogyatkoz-zék hi-ted, és ha majd egy-kor meg-tér-tél,

C: Péter:
meg-e-rő-sítsd a-tyád fi-a-it. De Pé-ter így szólt : U-ram,

ké-szen vagyok ar-ra, hogy börtön-be, sőt halál-ba men-jek vé-led.

C: Jézus:
Jé-zus azonban így vá-la-szolt : Pé-ter mon-dom né-ked,

még ma, mielőtt a ka-kas szól-na, már háromszor tagadod le,

C:
ho-gy is-mersz en-gem. És azután tovább be-szélt hoz-zá-juk:

Jézus:
Amikor erszény, tarisznya és saru nélkü-l küld-te-lek ti-te-ket,

C:
hi-ány-zott-e nék-tek va-la-mi? Ők pe-dig fe-lel-ték :

Jézus:
1. Kar. Sem - mi sem. És Jé-zus így foly-tat-ta: Most azon-

ban, akinek erszénye van, vi-gye ma-gá-val, és hasonlóképpen a táskát is.

Akinek nincs, ad-ja el kön-tö-sét és ve-gyen kar-dot .

Bi-zony mondom nék-tek: Meg kell valósulnia annak, a-mit az

Í-rás mond: A gonosztevők kö-zé so-roz-ták. Mert a-mi fe-lő-

lem szól vé-get ér. A tanítványok azonban köz-be-szól-tak :

2. Kar

U-ram, nézd, van itt két kard . Ő azonban csak annyit

szólt né-kik : E - - - lég. Ezután kiment, és szokása

szerint az Olajfák he-gyé-re tar-tott. A tanítványok is kö-vet-ték.

Amikor odaért, így szólt hoz-zá-juk: I-mád-koz-za-tok, hogy

ki-sér-tés-be ne es-se-tek. És aztán mintegy kőhajításnyira

el-tá-vo-zott tő-lük és térdreborulva így kö-nyör-gött :

Á - - - tyám, ha lehetséges, vedd el tőlem ezt a kelyhet,

C:

de ne az én akaratom teljesed-jék, ha-nem a ti-éd. Ak-kor
 megjelent egy an-gyal az ég-ből, és meg-e-rő-sí-tet-te. Majd
 halálfélelem vett e-rőt raj-ta, és még buzgóbban i-mád-ko-zott.
 És verej-té-ke o-lyan lett, mint a földre hulló vér-nek csepp-je-i.
 Majd föl-kelt az imádságtól, és tanítványaihoz ment, de al-va
 ta-lál-ta ő-ket a szomorúságtól ki-me-rül-ten. És így szólt
Jézus:
 rá-juk: Mi-ért a-lusz-tok? Kel-je-tek föl, és i-mád-koz-za-tok,
 hogy ki-sér-tés-be ne es-se-tek! Még beszélt, amikor
 megjelent egy csa-pat, melyet Ju-dás ve-ze-tett, egy a ti-zen-
 ket-tő kö-zül. Jézushoz lépett, hogy meg csó kol ja. Jézus erre
Jézus:
 így szólt hoz-zá: Ju-dás, csókkal árulod el az Ember-fi-át?

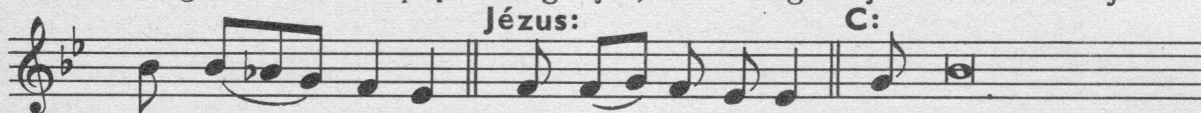
Mikor tanítványai lát-ták, hogy mi ké-szül , meg-kér-dez-ték :

U-ram, kö-zé-jük vág-junk-e kard-dal ? Az egyikük máris

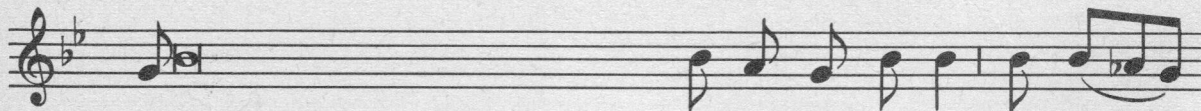
megtámadta a főpap szol-gá-ját, és le-vág-ta jobb fü-lét. De Jé-zus

így szolt rá-juk : Hagy-já - tok ab-ba. Majd megérintette és

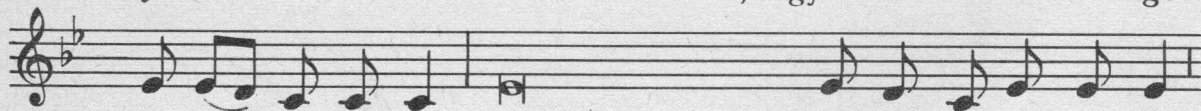
meggyógyította a szol-ga fü-lét. Az ellene kivonuló főpapok-nak ,

a templomórség előljáróinak és a vé-nek-nek pe-dig így szolt

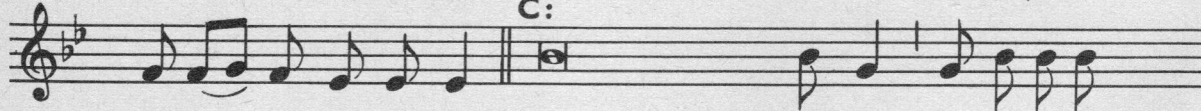
Jé-zus : Mint va-la-mi rab-ló el-len, úgy vonultatok ki dorongok-

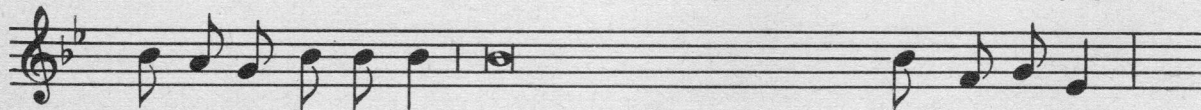
kal és kar-dok-kal ! Naphosszat veletek vol-tam a templomban,

és mégsem emeltetek rám ke-zet. De ez a ti ó-rá-tok, és a

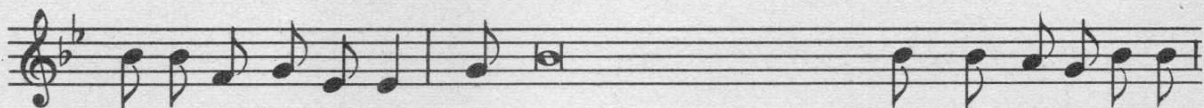
ső-tét - ség ha-tal-ma . Akkor elfogták Jé-zust, és a főpap

há-zá-ba ki-sér-ték, Péter pedig messziről követ-te ő - ket .

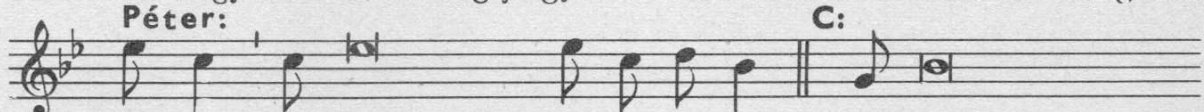
Ott az udvar közepén tü-zet rak-tak, és kö-ré-je ül-tek. Pé-ter

is le-ült kö-zé-jük. Egy cselédlány meglátta, hogy ott ül a tűz-nél,

szemügyre vette, és meg-je-gyez-te: Ez is vé-le volt. De ő ta-gadta:

Asszony, én nem ismerem azt az em-bert. Majd röviddel ezután

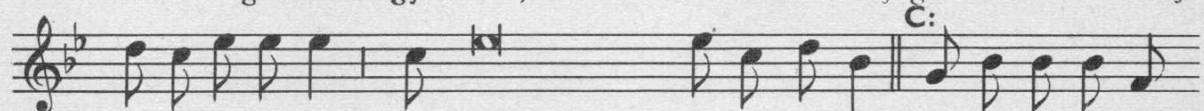
meglátta őt egy má-sik, és így szólt hoz-zá: Te is kö-zé-jük

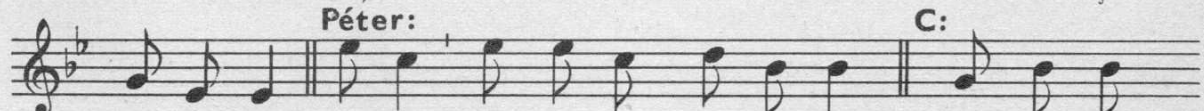
tar-to-zol. De Pé-ter ta-gad-ta: Em-ber, nem tar-to-zom kö-zé-jük.

Ám a-lig telt el egy ó-ra, és valaki ismét bi-zony-gat-ta: De bi-zony

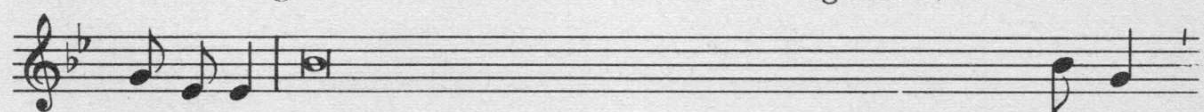
ez is ve-le volt, mert hiszen Galileá-ból va-ló. De Pé-ter uj-ra

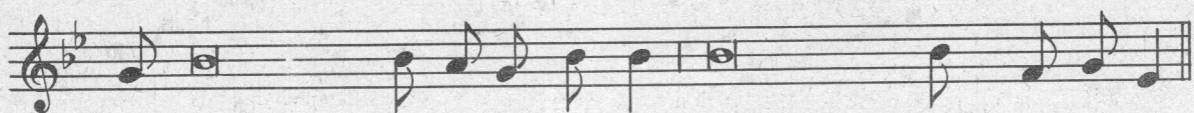
ta-gad-ta. Em-ber, nem tu-dom mit be-szél-sz. Még be-szélt,

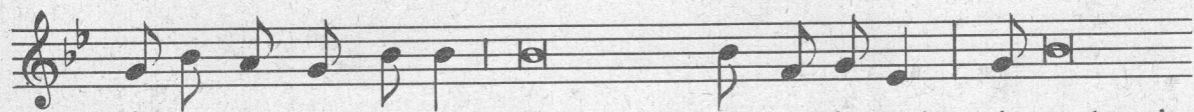
máris megszólalt a ka-kas. Az Úr erre megfordult, és rátekin-tett

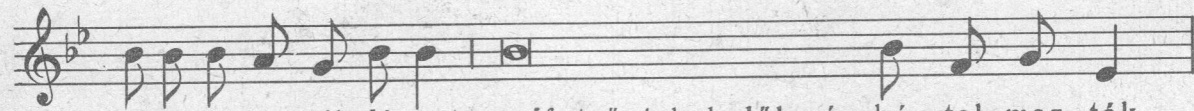
Pé-ter-re. Péter akkor visszaemlékezett, hogyan mondta az Úr:

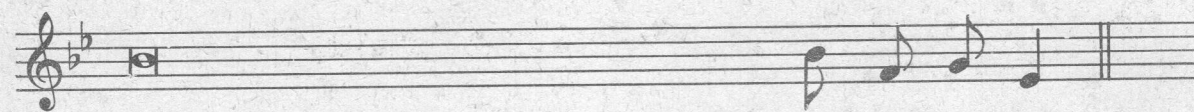
Még ma, mielőtt a ka-kas szól-na, háromszor tagadsz meg en-gem.

És ki-men-vén Pé-ter, keserves sírás-ra fa-kadt. Az emberek,

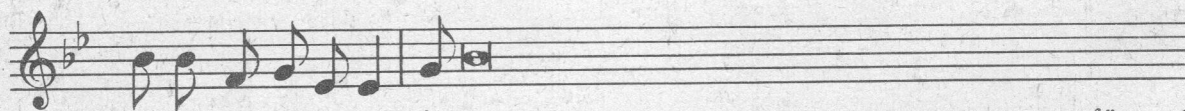
akik ő -riz-ték Jé-zust, csúfot üztek belőle és bán-tal-maz-ták.

Szemét bekötötték, arculütötték és kér-dez-get-ték :

Ta-láld el, ki ü-tött meg té-ged? És aztán mindenféle szi-

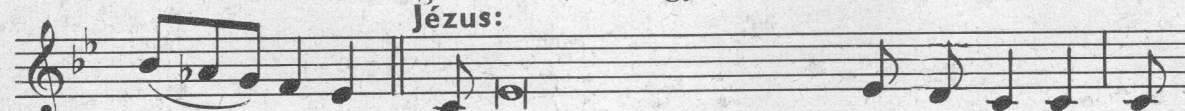
dalommal il-let-ték. És amint megvirradt, összegyűltek a nép vénei, a főpapok

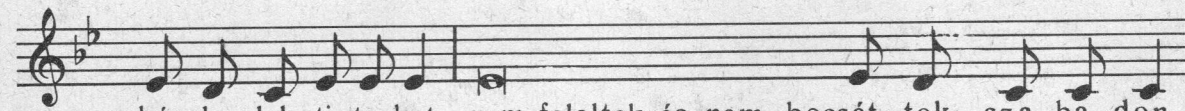
és az írástu-dók, és tanácsuk elé állí-tot-ták Jé-zust, és így szól-tak:

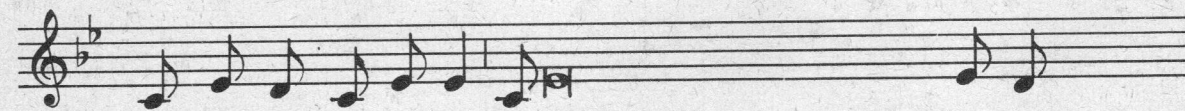
Mondd meg né-künk, te vagy-e a Mes-si-ás? Ő azonban így

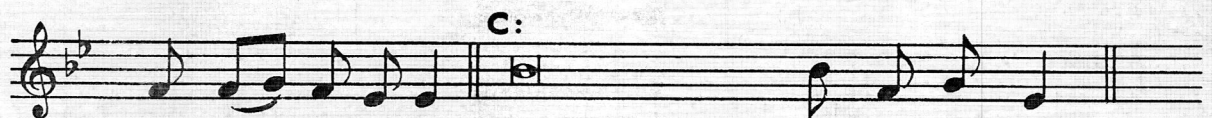
szólt né-kik : Ha megmondom, nem hiszitek el né-kem. Ha

kér-dez-lek ti-te-ke-t, nem feleltek és nem bocsát-tok sza-ba-don.

De mos-tan-tól fog-va az Emberfia a mindenható Is-ten

jobb-ján fog ül-ni . Erre mindnyájan köz-be-vág-tak :

6. Kar:
Tehát te vagy az Is-ten fi - a ? Jé-zus így

Jé-zus:
vá-la-szolt : Én va-gyok . Er-re ők így szól-tak :

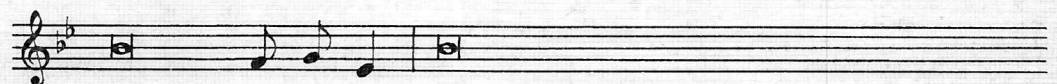
7. Kar:
Mi szükségünk van még ta-nuk-ra ? Í-me, magunk

hallottuk a sa-ját szá-já-ból . Akkor fölkerekedett

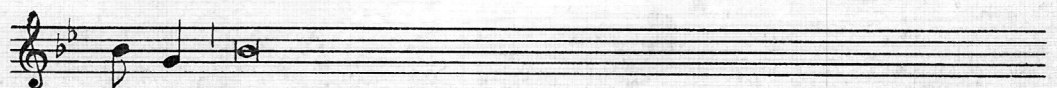
*Amennyiben a passió rövidebb formáját kell énekelnünk,
itt kezdjük :*

C:

A mi Urunk Jézus Krisztus kín-szen-ve-dé-se Szent Lukács

evangelis-ta sze-rint . Miután a nép vénei és a főpapok elítélték

Jé-zust, fölkerekedett

az e-gész so-ka-ság, és Pi-lá-tus-hoz vit-ték . Ott el-kezd-ték vá-dol-ni :

8. Kar:

Ezt az em-bert bú-nös-nek ta-lál-tuk , mert fölforgatja

nem-ze-tün-ket, és megtiltja, hogy adót fizessünk a csá-szár-nak,

és azt mondta, hogy ő a Messi-ás-ki-rály. Pilátus megkérdez-te

Pilátus: tő-le: Te vagy a zsi-dók ki-rá-lya? Jé-zus így vál-la-szolt:

Jézus: Én va-gyok. Pilátus erre kijelentette a főpapoknak és a

Pilátus: nép-nek: Én semmi vétket sem találok ebben az em-ber-ben.

De azok mindig erőseb-ben vá-dol-ták:

9. Kar: Lá-zítja a né-pet tanítva egész zsi-dó-or-szág-ban,

Galileától kezdve e-gész i-dá-ig. Ennek hallatára Pilátus

megkér-dez-te tő-lük, hogy Ga-li-le-á-hól va-ló-e?

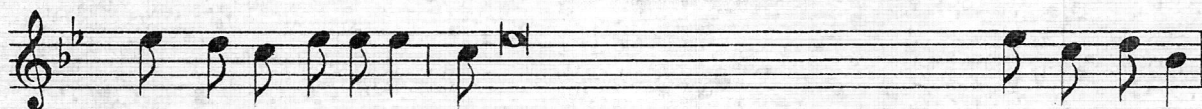
És amikor megtudta, hogy Heródes orszá-gá-ból va-ló, elküldte

Heródeshez, aki éppen Jeruzsálemben tartózkodott azokban a na-pok-ban.

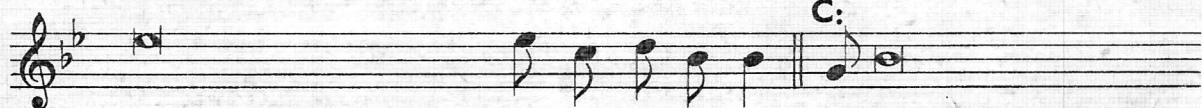
Jézus láttára Heródes na-gyon meg-ö-rült . Már régóta szerette volna
 őt lát-ni, mert so-kat hal-lott ró-la, és azt remélte, hogy valami csodát
 tesz sze-me lát-tá-ra . Hosz-sza-san fag-gat-ta, de Jézus feleletre
 sem mél-tat-ta . Odajöttek pedig az írástudók és a fő-pa-pok, és szün-
 te-le-nül vá-dol-ták . Heródes akkor udvarával együtt kigúnyolta őt,
 majd csúfságból felöltöztette fe-hér ru-há-ba, és aztán visszaküldte
 Pi-lá-tus-hoz . Aznap Heródes és Pilátus jóba-rá-tok let-tek, e-lőbb
 ugyanis harag-ban vol-tak . Pilátus ismét összehívta a főtanács
Pilátus:
 tag-ja-it és a né-pet, és így szólt hoz-zá-juk : Elém vezettétek
 ezt az em-bert, mint a nép lá-zí-tó-ját . És í-me én mindnyájatok
 előtt kihallgattam őt, de az ellene fölhozott vá-dak kö-zül

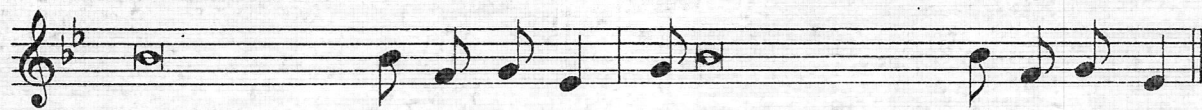
egyben sem talál-tam vét-kes-nek. De Heródes sem, mert hoz-zá

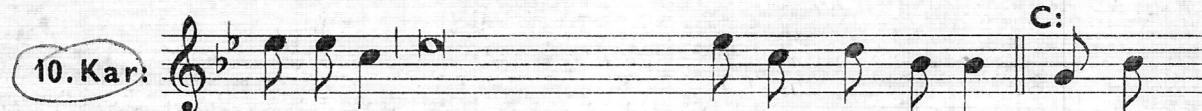
küld-te-lek ti-te-ke-t, és íme semmi főbenjáró dolog nem bizo-nyult rá-ja.

Megfenyítem tehát, és szaba-don bo-csá-tom. Az ünnep napján szabadon

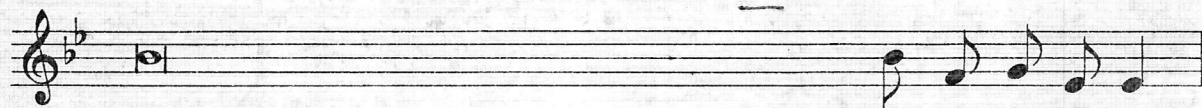

kellett bocsátania egy fog-lyot. A tömeg akkor kiálto-zni kez-dett:

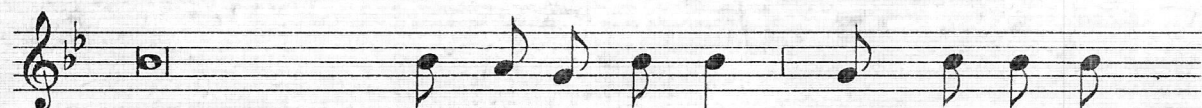

10. Kar:

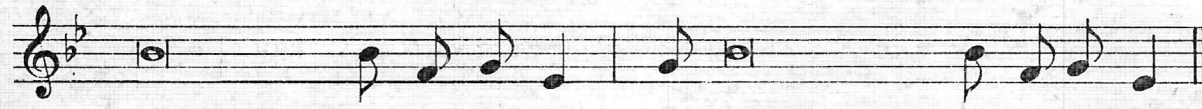
El ve-le! Bocsásd szabadon ne-künk Bar-ra-bást. Azt a

városban történt fölkelés és gyilkosság miatt vetet-ték bör-tön-be.

Pilátus ismét hoz-zá-juk for-dult, mert sza-ba-don

akarta bocsá-ta-ni Jé-zust. De azok tovább or-dí-toz-tak:

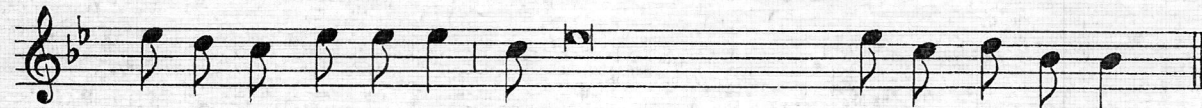

11. Kar:

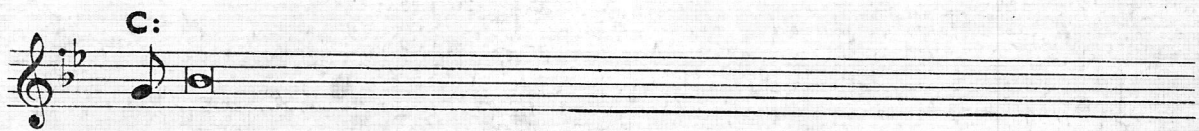
Pilátus: Fe-szítsd meg őt! Pilátus harmadszor is meg-kér-dez-te:

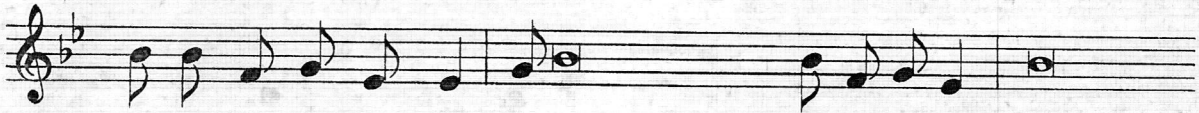
De mi rosz-szat mű-velt? Én semmi halálra való okot nem

ta-lál-tam ő-ben-ne, de megfenyítem és szaba-don bo-csá-tom.

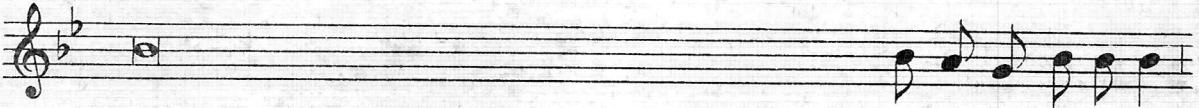
Ök azonban nem tágítottak , és hangos kiáltozással követelték , hogy

fe-szít-se ke-reszt-re . A lármájuk egyre e-rő-ső-dött . Pilátus

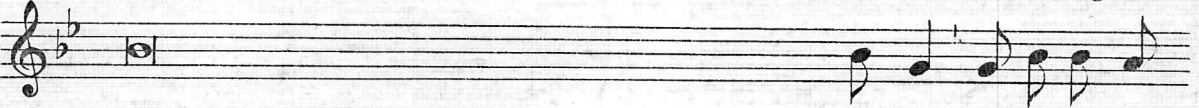
er-re ugy dön-tött , hogy le-gyen meg , amit kí-ván-nak . Így

szabadon bocsátotta azt , aki lázadás és gyilkosság mi-att volt börtönben ,

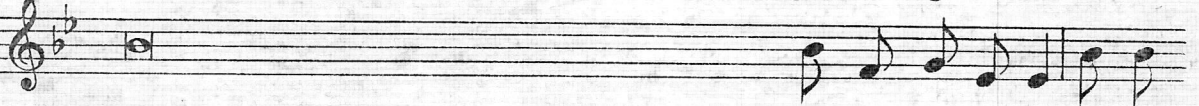
Jézust pedig kiszolgáltat-ta ne-kik . És miközben elvezették , megállí-

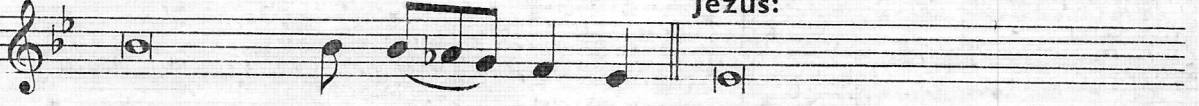
tottak egy bizonyos cirenei Simont , ki a mezőről jött , és rá-tet-ték

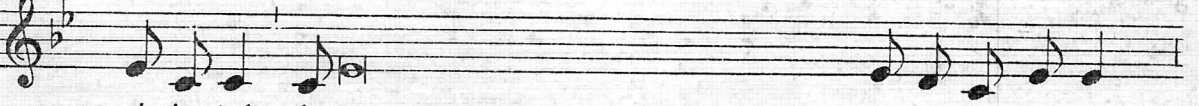
a ke-resz-tet , hogy vi-gye Jé-zus u-tán . Nagy tö-meg kö-vet-te ,

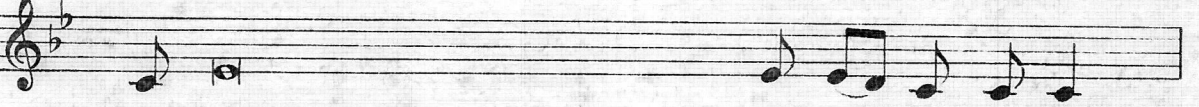
köztük asszonyok is , akik síránkoztak és jajgat-tak mi-at-ta . Jé-zus

hozzájuk fordult és így szólt . Jeruzsálem leányai , ne miattam

sír-ja-tok , de sírjátok inkább magatok és gyermeke-i -tek mi-att ,

mert jönnek majd napok , amikor azt fog -ják mon-da-ni :

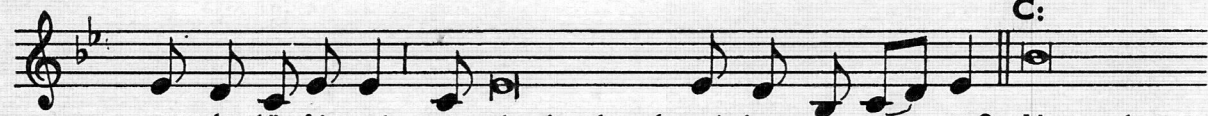
Boldogok a magtalanok és az asszonyok, kik nem szültek és nem

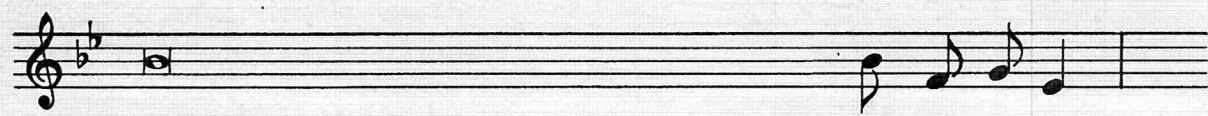
szop-tat-tak: Majd akkor azt kiáltják a hegyek-nek: Sza-kad-ja-tok

ránk! És a domboknak: Takarjatok el min-ket. Ha így tesznek a

zöl-de-lő fá-val, az elszáradtnak mi lesz a sör-sa? Jézussal e-

gyütt kivíttek két gonosztevőt is, hogy kivégez-zék ő-ke-t.

És amikor arra a helyre értek, amelynek Koponyahely a ne-ve,

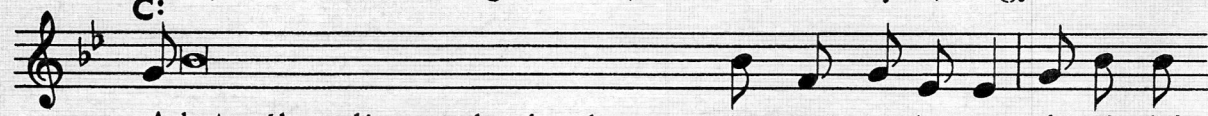
keresztre feszítet-ték Jé-zust, és ugyanígy a gonosztevőket is,

az egyiket jobbról, a mási-kat bal-ról. Akkor így szólt Jé-zus:

A-tyám, bocsáss meg ne-kik, mert nem tud-ják, hogy mit tesznek.

A katonák pedig sorshuzással megosztot-tak ru-há-in. A nép bá-

mészakodva állt ott, a főtanács tagjai pe-dig gú-nyolták, és így szóltak:

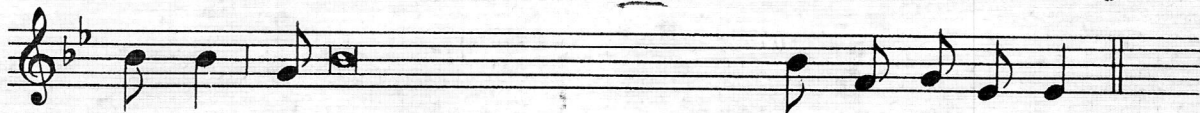
12. Kar:

Másokat megszabadít-tott, ha ő a Messiás, az Isten vá-lasz -

tott Krisz-tu-sa, mentse meg sa-ját ma-gát. A katonák is gú-

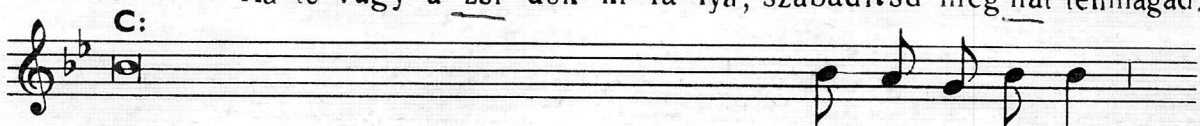

nyol-ták és elébe állva ecettel kínálgatták és csú-fol-ták :

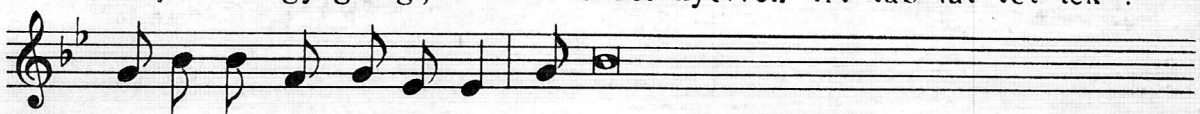
13. Kar:

Ha te vagy a zsi-dók ki-rá-lya, szabadítsd meg hát tenmagad.

Feje fölé egy görög, latin és héber nyelven írt táb-lát tet-tek :

Ez a zsi-dók ki-rá-lya. Az egyik megfeszített gonosztevő is

Bal lator:

káromolta e-zen sza-vak-kal : Ha te vagy a Mes-si-ás , hát

szabadítsd meg magadat és min-ket is. A másik azonban feddő

Jobb lator:

sza-vak-kal rá-szólt : Nem félsz az Is-ten-től ? Hiszen te magad,

is ugyanazt a bünte-tést szen-ve-ded . Mi u-gyan mél-tán ,

mert tetteink jogos bünte-té-sét vesszük, de ez semmi ros-z-szat

C: **Jobb lator:**

sem tett. És aztán Jé-zus-hoz for-dult. U-ram, em-lé-kez-zél meg

C:

ró-lam, ha majd or-szá-god-ba ér-ke-zel. Erre Jézus így

Jézus:

vá-la-szolt: Bi-zony mon-dom né-ked; ma vé-lem le-szel az

C:

ég-ben. Dél-tájban sötétség támadt az e-gész föl-dön dél-u-tán

há-rom ó-rá-ig. A nap elsötétedett, és a templom függönye közé-

pen ket-té-ha-sadt. Jézus akkor fölkiáltott nagy szó-val:

Jézus: **C:**

A - tyám, ke-zed-be a -ján - lom lel-ke-met. És e-zek-kel a

sza-vak-kal ki-le-hel-te lel-két.

*Letérdelünk, rövid ideig csendben elmélkedünk,
majd folytatjuk:*

A történetek láttára a százados Istent magasztal-va mond-ta:

Százados: **C:**

Ez az ember való-ban i-gaz volt. Az egész tömeg, amely ott volt e jele-

net-nél, és szemtanuja volt annak, a-mi tör-tént,
 mel-lét ver-ve ment ha-za. Az ismerősei pedig
 és az asszonyok, akik Galile-á-ból ki-sér-ték,

*Amennyiben a passió rövidebb formáját kellett
 énekelnünk, úgy itt fejezzük be:*

tá-vo-labb áll-va szem-lél-ték mind-ezt
 távolabb állva szemlél-ték mind-ezt. És íme, volt egy
 József nevű tanácsos, derék és igaz ember, ki Arimateából.
 Júdea egyik váro-sá-ból szár-ma-zott, és maga is várta
 Is-ten or-szá-gát. A főtanács határozatával és eljárásával
 nem ér-tett e-gyet. Ő bement Pilátushoz, és elkérte
 Jé-zus tes-tét. Aztán le-vet-te, lepelbe takarta,

és egy szikla-sír-ba he-lyez-te, amelybe még senkit sem

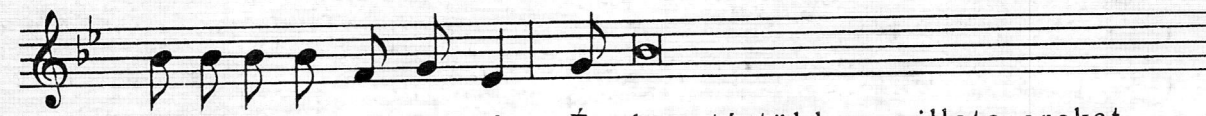
te-met-tek. A ké-szü-let nap-ja volt, és már égtek a

szomba-ti fé-nyek. És vele mentek a Galileából jött

asszonyok is, hogy lás-sák a sír-he-lyet, s hogy hogyan

temetik el a tes-tét. És hazatértükben illatszereket

és illatos o-la-jat vet-tek, a szombatot azonban a

tör-vény sze-rint csend-ben töl-töt-ték.

NAGYPÉNTEKI PASSIÓ

Szent János szerint

C: (Evangelista, kántor)

Jn 18,1 - 19, 42

A mi Urunk Jézus Krisztus kinszenve-dé-se Szent János evangelis-ta
sze-rint. Az utolsó vacsora után Jézus kiment tanítványaival a Kedron
pa-ta-kon túl-ra, ahol egy kert volt, s oda betért tanítványai-val
e-gyütt. De Júdás is, aki elárulta, ismerte azt a he-lyet, mert
Jézus tanítványaival gyakran járt o-da. Júdás akkor kapott egy
csapat ka-to-nát, a főpapoktól és farizeusoktól pe-dig szol-gá-kat,
és kiment velük lámpákkal, fáklyákkal és fegy-ve-rek-kel. Jézus tudta
mindazt, a-mi re-á várt, eléjük ment tehát és így szólt
Jézus: C:
hoz-zá-juk: Kit ke-res-tek? Ők ezt vá-la-szol-ták:
1. Kar: C:
A ná-zá-re-ti Jé-zust. Jézus erre így szólt né-kik:

Jézus: **C:**
Én va-gyok. Ott állt pe-dig kö-zöt-tük Judás is, a - ki

el-á-rul-ta. Amint tehát azt mondta: Én vagyok, meghátráltak és a

földre es-tek. Ő újra megkérdezte te-hát tő - lük:

Jézus: **C:**
Kit ke-res - tek? A-zok pe-dig fe-lel - ték:

2. Kar. **C:** **Jézus:**
A ná-zá-re-ti Jé-zust. Jé-zus így folytatta: Mondtam már

nektek, hogy én vagyok. Ha te-hát en-gem ke-res-tek, en-ged-jé-tek

C:
el e-ze-ket. Így teljesült be, a-mit mondott, hogy: Senkit sem

veszítettem el azokból, akiket ne-kem ad - tál. Simon Péternél azonban

kard volt, kirántotta, és a főpap szolgálá-já-ra sujtott, és levágta an-nak

jobb fü-lét. A szolgának Málkus volt a ne-ve. Jézus azonban

Jézus:
rá-szolt Pé-ter-re: Tedd vissza hüvelyé-be kar-dó-dát.

C:

Ne ürítsem ki a kely-het, melyet az Atya a-dott né-kem? A csa-pat

tehát, az ezredes és a zsidó őr-ség elfogta Jézust, és megkötözte, és

e-lő-ször An-nás-hoz vit-ték, mert ő apósa volt Kaifásnak, aki

ab-ban az év-ben fő-pap volt. Ő adta a zsidóknak azt a ta-ná-csot,

hog-y: Jobb, ha egy ember hal meg a nép-ért. Simon Péter és egy

másik tanítvány követ-te Jé-zust. Ez a tanítvány pedig ismerőse volt

a fő-pap-nak, s így bejutott Jézussal a főpap ud-va-rá-ba. Pé-ter

pedig kint maradt az aj-tó-nál. A másik tanítvány, a főpap isme-rő-se

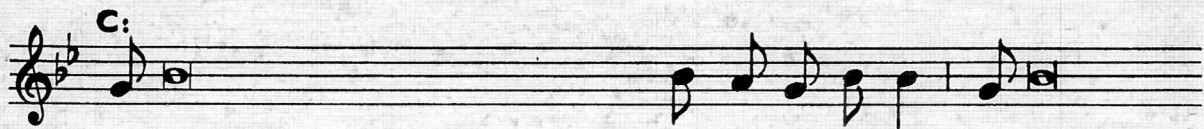
ki-ment, szólt az ajtónállónak és bevit-te Pé-tert. Az ajtóőr-ző leány

Szolgáló:

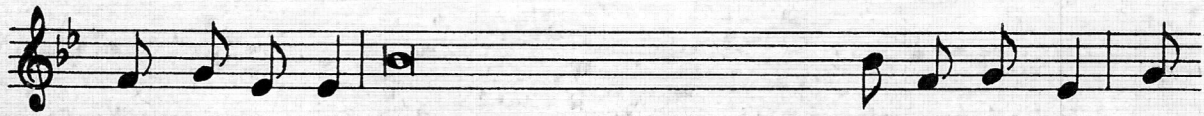
közben meg-je-gyez-te: Talán bizony te is ennek az embernek

C: Péter:

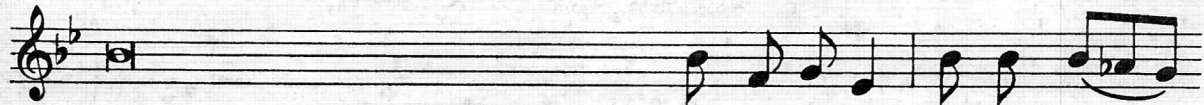
ta-nít-vá-nya-i kö-zül vagy? Pé-ter így fe-lelt: Nem va-gyok.

A szolgák és a poroszlók a parázsló tűz kö-rül áll-tak, és melegedtek,

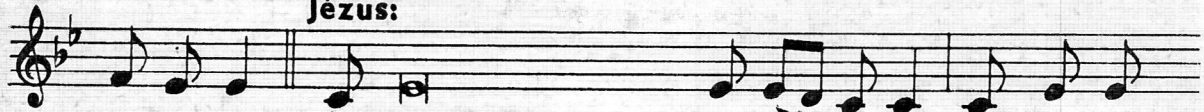

mert hi-deg volt. Péter is középük állt, és melegítet-te ma-gát. A

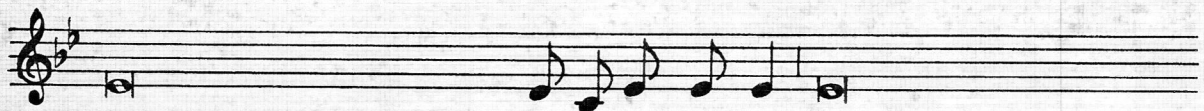

főpap tanítványai és tanítása felől kérdez-te Jé-zust. Jé-zus így

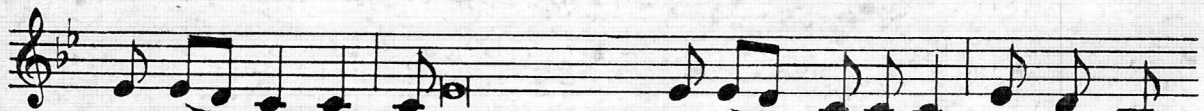
Jézus:

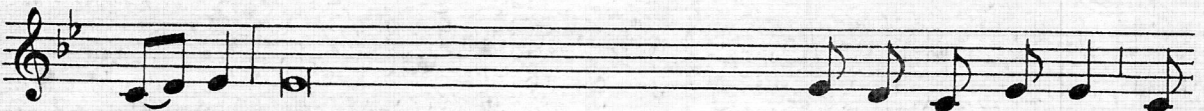
vá-la-szolt: Én nyíltan beszéltem a vi-lág e-lőtt. Én mindig

a zsinagógában tanítottam és a templomban, ahová a zsidók mind

ösz-sze-jön-nek. És titokban semmit sem szó-lot-tam. Mit kér-desz

en-gem? Kérdezd azokat, akik hallották, mit be-szél-tem ne-kik: ők

jól tud-ják, hogy mit mondot-tam. E szavakra az egyik ott álló poroszló

Poroszló:

ar-cul ü-töt-te Jé-zust és így szólt: Így fe-lelsz-é a fő-pap-nak?

Jé-zus így vá-la-szolt: Ha rossz-szul szó-lot-tam, bizonyítsd be a

rossz-szat, ha pe-dig jól, mi-ért ütsz en-gem?

C:

Annás akkor megkötözve elküldte őt Kai - fás fő-pap-hoz. Simon

Péter még mindig ott állt és melegítet-te ma-gát. Ujra megkérdezték tő-le:

3.Kar: Nemde te is az ő tanítvá-nya-i kö-zül vagy? Péter tagadta és

Péter: így szólt: Nem va-gyok. Erre a főpap e-gyik szol-gá-ja, rokona an-

Szolgáló: nak, akinek Péter levágta a fülét, meg-je-gyez-te: Nem téged láttalak-e

vé-le a kert - ben? De Pé-ter is-mét ta-gad-ta, és erre mindjárt megszó-

lalt a kakas. / Kaifástól a helytartóhoz vezet-ték Jé-zust. Ko-ra reg-gel volt.

A zsidók nem mentek be a helytartóság-ra, hogy be ne szennyez-zék ma-

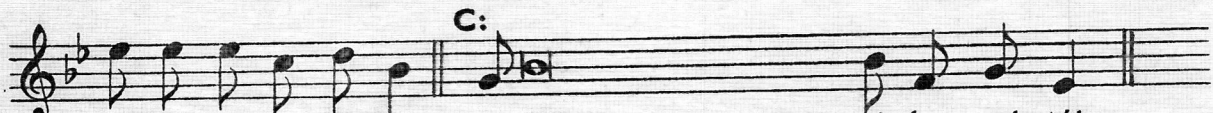
gu-kat, és így megehessék a husvé-ti bá-rányt. Ezért Pilátus jött ki hoz-

Pilátus: zá-juk, és meg-kér-dez-te: Mivel vádoljátok ezt az em -

C: bert? A-zok így szól - tak :

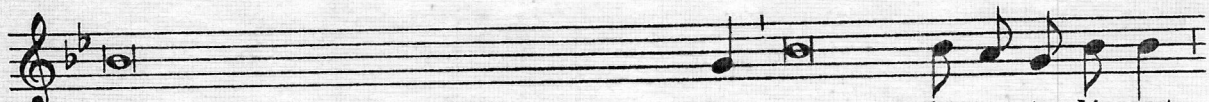
4. Kar: Ha nem vol-na go-noszte-vő, nem adtuk volna őt ke-zed-be.

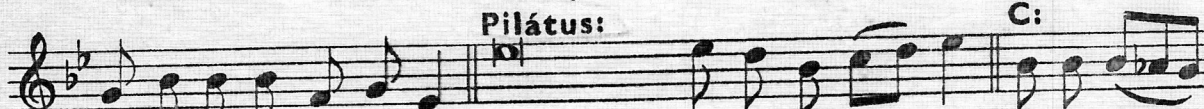
C: **Pilátus:** Pi-lá-tus ezt mondta: Tart-sá-tok meg csak ti őt, és íté-kez-ze-tek ró-la

C: tör-vé-nye-tek sze-rint. A zsi-dók azon-ban ezt vá-la-szol-ták :

5. Kar: Nekünk senkit sem sza-bad meg-öl-nünk. Így betel-je-se-dett

 a-mit Jé-zus mon-dott, amik-or ha-lá-lá-nak mód-ját elő-re meg-mond-ta.

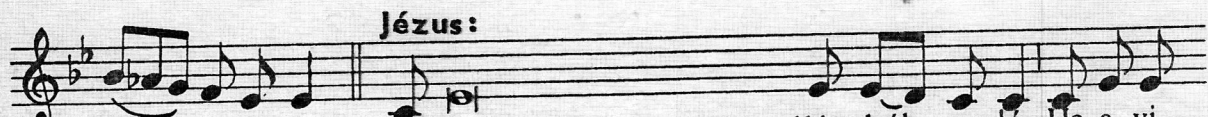
 Pi-lá-tus ak-kor vi-sz-szen-t a he-ly-tar-tó-sá-g-ra, ma-ga elé hí-vat-ta Jé-zus-t,

Pilátus: **C:** és meg-kér-dez-te tő-le: Te va-gy-e a zsi-dók ki-rá-lya? Jé-zus í-gy

Jézus: vá-la-szolt: Te ma-gadtól mon-dod-e ezt, va-gy más-ok mon-dták ne-ked

C: **Pilátus:** ró-lam? Pi-lá-tus er-re ezt mon-dta: Va-ij-jon zsi-dó va-gy-ok én?

C: A sa-ját né-ped és a fő-pa-pok ad-tak ke-zem-be. Mit mí-vel-tél? Jé-zus

Jézus: í-gy vá-la-szolt: Az én or-szá-gom nem e vi-lág-ból va-ló. Ha e vi-

lágból volna az én országom, harcra kelnének szolgálaim, hogy ne

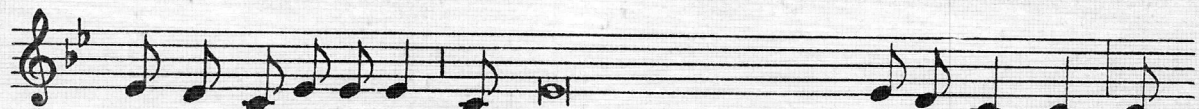
kerüljek a zsi-dók ke-zé-re. Ám az én or-szá-gom nem in-nét

va-ló. Pi-lá-tus köz-beszólt: Te-hát ki-rály vagy te? Jé-zus így

vá-la-szolt: I-gen, én ki-rály va-gyok. Én arra születtem és azért

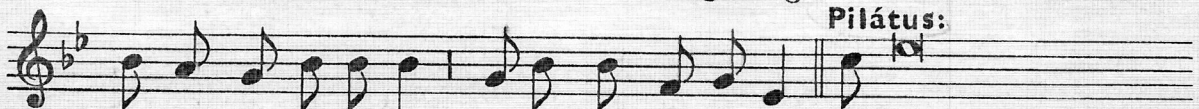
jöt-tem e vi-lág-ra, hogy tanuságot tegyek az i-gaz-ság-ról. És

mindaz, aki az igaz-ság-ból va-ló, hallgat az én sza-vam-ra .

Pi-lá-tus er-re ezt mondta: Mi az i-gazság? E szavak után ismét

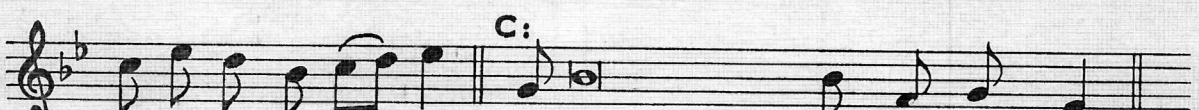
ki-ment a zsi-dók-hoz és ezt mondta ne-kik: Én semmi vétket sem

ta-lá-lok ő-ben-ne . Szó-kás a-zon-ban ná-la-tok, hogy husvétkor vala-

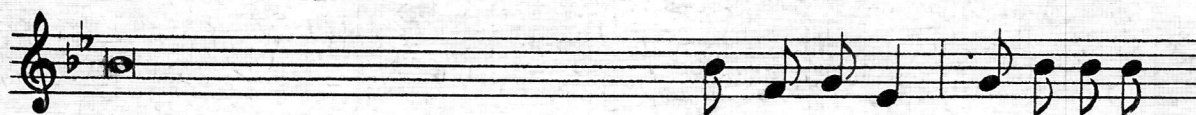
kit szaba-don bo-csássak. Hát a-kar-já-tok-é, hogy el-bo-csás-sam nek-tek

a zsi-dók ki-rá-lyát? De azok újra kiál-toz-ni kezd-tek :

6. Kar: C:

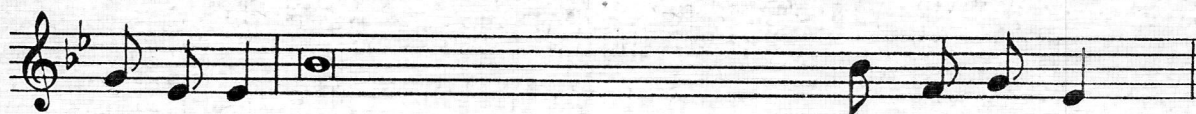
Ne ezt, ha-nem Bar-ra-bást! Barrabás pe-dig rab-ló volt.

Erre Pilátus lefogatta és megostoroztat-ta Jé-zust. A katonák

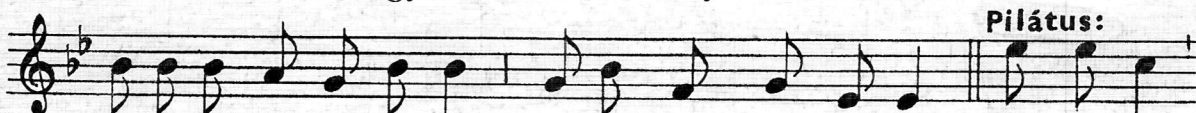
tövisből koronát fontak, fe-jé-re tet-ték, és bíborszínű kö-penyt

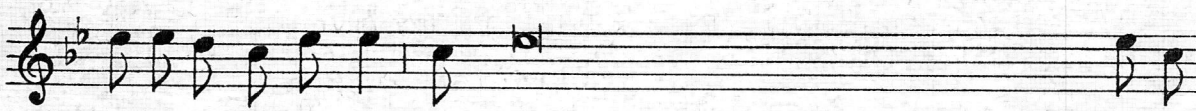
ad-tak rá. Azután eléje járultak és így gú-nyo-lód-tak :

7. Kar: C:

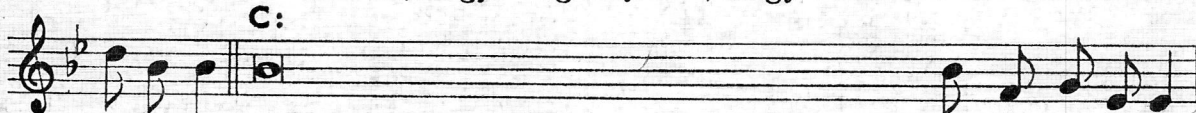
Üdvözlégy, zsi-dók ki-rá-lya! És ar-cul ü-töt-ték.

 Pilátus:

Pi-lá-tus is-mét ki-ment, és így szólt hoz-zá-juk : Né-zé-tek,

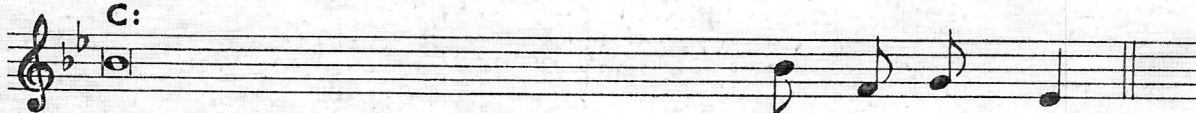
ki-hozom őt nek-tek, hogy megtudjátok, hogy semmi vétket sem talá-lok

 C:

ő-benne. Jézus akkor töviskoronával és bíborköpenyben ki-jött e-lé-jük.

 Pilátus:

Pilátus azt mond-ta ne-kik : Í-me az em-ber !

 C:

Láttára a főpapok és a szolgák kiáltoz-ni kezd-tek :

8. Kar: C:

Feszítsd meg, feszítsd meg őt! Pi-lá-tus azt mond-ta:

Pilátus:

Vegyé-tek át, és ti feszít-sé-tek ke-resztre, mert én semmi vétket

C:

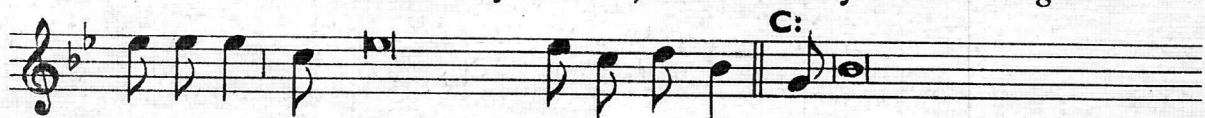
sem talá-lok ő-ben-ne. De a zsidók nem tá-gít-tot-tak:

9.Kar:

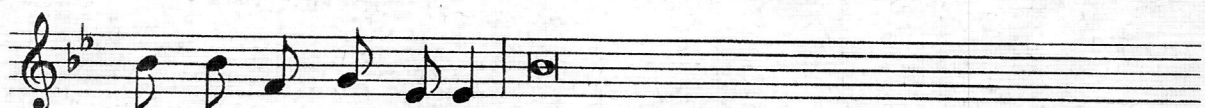

Nekünk törvényünk van, és a törvény szerint meg kell

C:

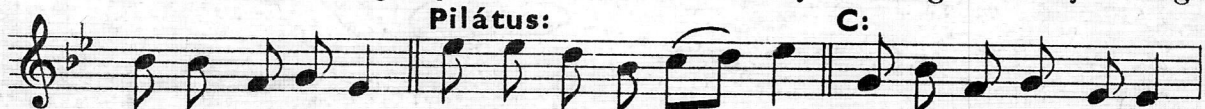

halni-a, mert Isten fiává tet-te ma-gát. E szavak hallatára Pilátus

még jobban meg-i-jedt. Visszament a helytartóságra és újra meg-

Pilátus: **C:**

kérdez-te Jé-zust: Honnét va-ló vagy te? De Jé-zus nem fe-lelt.

Pilátus:

Pi-lá-tus er-re ezt mondta: Ne-kem nem szó-lasz? Nem tu-dod-é,

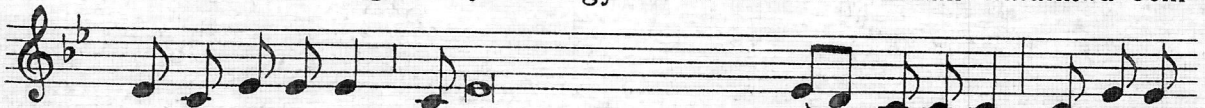

hogy hatalmam van megfeszí-te-ni té-ged, és hatalmam van elbo-

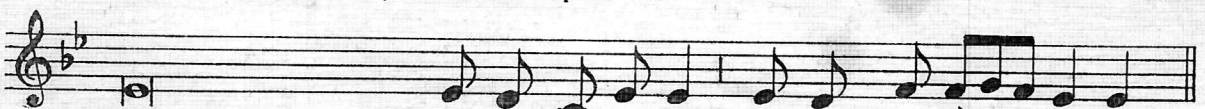
C: **Jézus:**

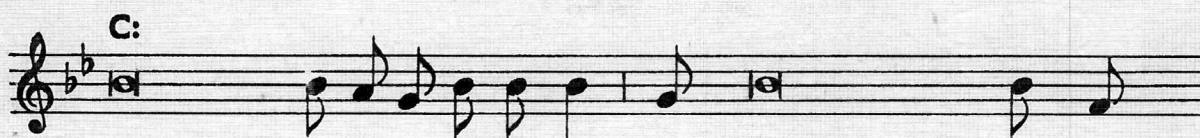
csá-ta-ni té-ged? Jé-zus így vá-la-szolt: Semmi hatalmad sem.

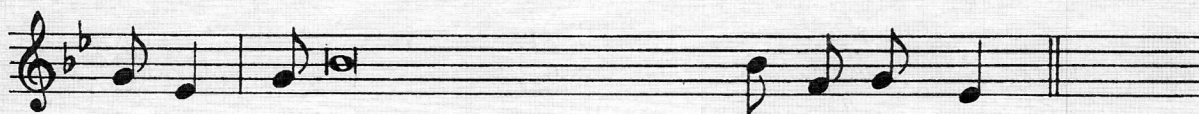
vol-na fő-lőt-tem, ha nem kaptad volna on-nét fe-lül-ről. És a-zért

annak, aki engem ke-zed-be a-dott, na-gyobb az ő bü-ne.

Ettől fogva Pilátus azon volt, hogy szabadon bocsás-sa

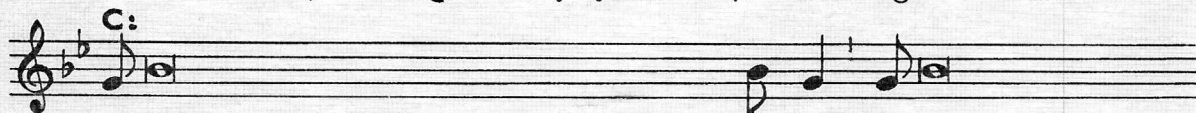
Jézust. A zsidók azonban ezt ki-ál-toz-ták :

Ha ezt szabadon bocsátod, nem vagy a császár barátja.

Mert mindaz, aki magát király-lyá te-szi, ellenszegül a csá-szárnak.

E szavak hallatára Pilátus kivezettette Jézust, a bírói székbe ült

a kö-ves ud-va-ron, melyet héberül Gabbatá-nak ne-vez-nek.

A husvéti készüllet nap-ja volt, a ha-to-dik ó-ra tá-ján, és így szólt

a zsi-dók-hoz: Í-me a ti ki-rály-tok. De azok tovább ki-ál-toz-tak:

El ve-le, el ve-le, fe-szítsd meg őt! Pi-lá-tus meg-kérdezte:

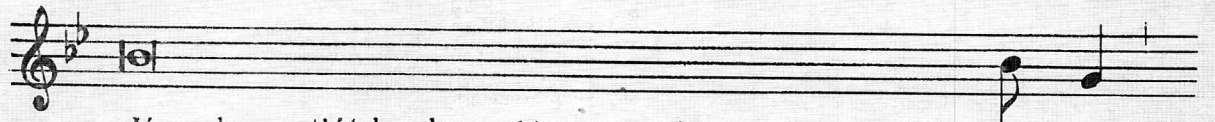
A ti királytokat feszít-tes-sem én meg? De a főpapok til-ta-koztak:

Nincsen királyunk, csak csá-szá-runk. Akkor kiszolgáltatta

ne-kik Jézust, hogy keresztre feszít-sék. Erre átvették őt és el-ve-zet-ték.

Jézus keresztjét hordozva kiment az úgynevezett Koponyahely - re,

melynek héber ne-ve Golgo-ta, és ott keresztre feszítették őt

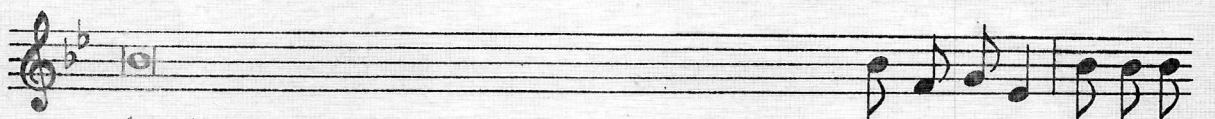
és vele két másikat kétfelől, középén pe-dig Jé-zust. Pilátus táblát is

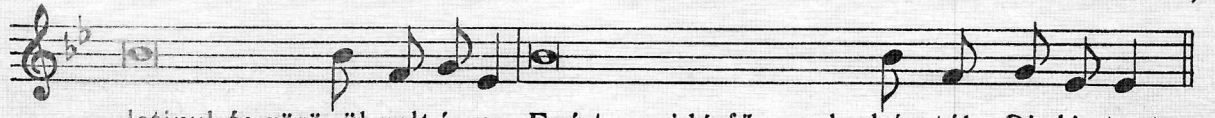
iratott, és a kereszt fö-lé té-tet-te. Ez volt pedig rá-ír-va: a Názáreti

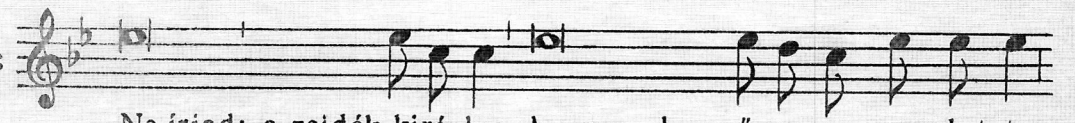
Jézus, a zsi-dók ki-rálya. A föliratot sokan olvasták a zsi-dók kö-zül, mert

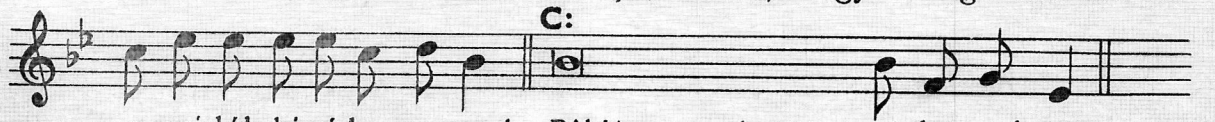
közel volt a városhoz az a hely, ahol keresztre feszítet-ték Jé-zust. Hé-be-rül,

latinul és görögül volt ír-va. Ezért a zsidó főpapok kér-ték Pi-lá-tust:

13. Kar:

Ne írad; a zsidók kirá-lya, hanem, ahogy ő ma-ga mon-dot-ta:

a zsidók ki-rá-lya va-gyok. Pilátus azonban ezt vá-la-szol-ta :

Pilátus:

A-mit ír-tam, azt meg-ír-tam. Jézus keresztre feszítése után a

katonák fogták ruháit és köntő-sét. Ru-há-it négy részre osztot-ták ,

minden katonának egy részt. De köntöse varratlan volt, végig egy

darab-ból sző-ve. A katonák ezért így szól-tak egy-más-közt :

14. Kar:

Ne vagdal-juk el azt, hanem vessünk rá sorsot, ki-é le-gyen.

C:

így teljesedett be az Í-rás: Elosztották ruháimat ma-guk kö-zött,

és köntösömre sor-sot ve-tet-tek. A katonák így is tet-tek. Jé-zus

keresztje mellett ott állt any-ja, és anyjának nővére, Kleofás hit-ve-se

Má-ri-a, és Má-ri-a Mag-dol-na. Amikor Jézus lát-ta, hogy ott áll

anyja és a sze-re-tett ta-nít-vány, így szólt any-já-hoz :

Jézus:

Asz - - - - szony, í-me a te fi-ad. Azután a tanít-

Jézus:

ványhoz fordult és így szólt né-ki: Í-me a te anyád .

C:

És at-tól az ó-rá-tól fog-va a házába fogadta őt a ta-nít-vány .

Jé-zus tudta, hogy beteljesedett már minden, és azért, hogy az Írás

Jé-zus: **C:**

va-ló-ra vál-jék, így szólt: Szom - - - ja-zom. Volt ott egy

e-cet-tel telt e-dény. Izsópra tűztek egy ecettel i-ta-tott szivacsot

és szá-já-hoz e-mel-ték. De amint megízlel-te az e-ce-tet, így

Jé-zus: **C:**

szólt Jé-zus. Betel - jesedett. És le-hajt-ván fe-jét ki-ad-ta lel-két.

*Letérdelünk, és rövid ideig csendben elmélkedünk,
majd folytatjuk.*

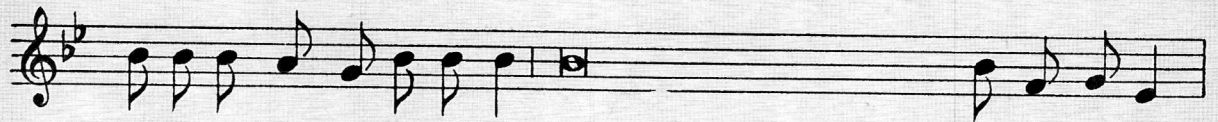
A zsidók tehát, minthogy készület napja volt, kérték Pi-lá-tust, hogy

töresse meg a keresztrefeszítettek lábszárát, és vétesse le ő-ket a

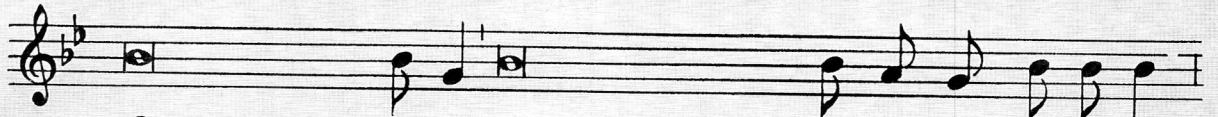
keresztről, hogy ne maradjanak szombaton a ke-reszten. Nagy ün-

nep volt ugyanis az a szombat. Odamentek tehát a ka-to-nák,

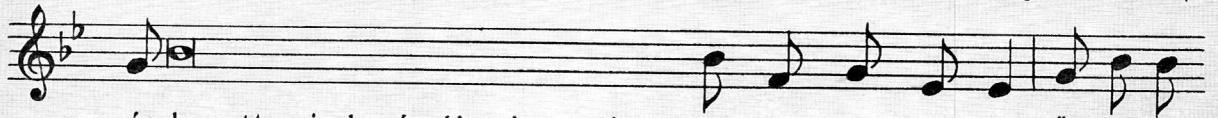
és összetörték a lábszárát előbb az egyiknek, majd a má-sik-nak,
akit Jézussal együtt keresztre fe-szí-tet-tek. De a-mi-kor Jé-zus-
hoz ér-tek, lát-ták, hogy már meg-halt. Ezért nem törték meg
láb-szá-rát, hanem az egyik katona lándzsával megnyi-tot-ta
ol-da-lát, melyből azonnal vér és víz folyt ki. És a-ki ezt lát-ta,
tanúja lett, és tanúsá-ga i-gaz. Ő tudja, hogy igazat mond, hogy
ti is hig-y-ye-tek. Mindez ugyanis azért tör-tént, hogy be-tel-je-
sed-jék az Í-rás: Csontot ne tör-je-tek ben-ne. És más he-lyen :
Föl-te-kin-te-nek ar-ra, a-kit ke-resz-tül szúr-tak. Arimateai József,
aki Jézus tanítványa volt, de a zsidóktól való félelmé-ben csak
ti-tok-ban, kérte Pilátust, hogy levehesse Jé-zus tes-tét.

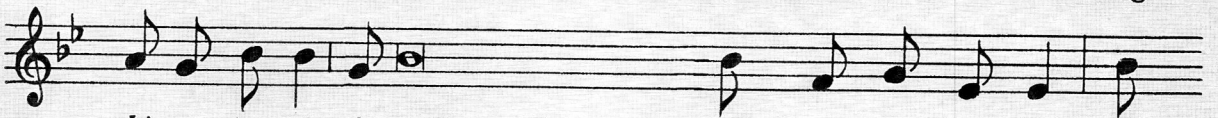
Pi-lá-tus meg is en-ged-te, mire az elment és levette Jé-zus tes-tét.

Odajött Nikodémus is, aki annak idején éjsza-ka ment Jé-zus-hoz,

és hozott mirrha és áloe keveréket, mint-egy száz fon-tot. Ők fogták

Jé-zus tes-tét, és a fűszerekkel együtt gyo-lcs-ba gön-gyöl-ték. Így

szokás temetni a zsi-dók-nál. Azon a helyen, ahol Jézust ke-

resztre feszítették, volt egy kert, a kertben pedig egy uj

sír-bolt, amelybe még senkit sem te-met-tek. Mi-vel a sír kö-zel volt,

a zsidók készületi napja miatt o-da he-lyez-ték Jé-zust.